

Tisza

KÖZÉP

KÖZÉPTISZAVIDÉKI
VÍZÜGYI
IGAZGATÓSÁG
DOLGOZÓINAK
LAPJA

XV. évfolyam
3. szám
1992. MÁRCIUS
Ára 6 forint

Kéthavonta

Manapság amikor sorra szűnnek meg az üzemi lapok, nem is tudja az ember, hogyan kommentálja azt a hírt, hogy 1992. márciusától kéthavonta jelenik majd meg a Közép-Tisza. Egyrészt szomorúsággal, kesernyés szájjal vehető az tudomásul, hogy a Közép-Tisza - amely 16 éve informálja a Vízügyi Igazgatóság dolgozóit - visszalépésre kényszerül. Másrészt gyógyírként hathat, hogy a vezetés ha időszaki lapként is, de bizalmat szavazott az üzemi lapnak. Döntésében egészen biztosan szerepet játszott az is, hogy a Közép-Tisza az eltelt másfél évtized alatt egy kis vízügyes történelmet jelentett. E sorok írója rendelkezik az eddig megjelent XV. évfolyam egy példányával és tanúsíthatja a Közép-Tisza átfogó keresztmetszetet jelent a vízügyes hétköznapokról, örömeiről, bánatokról, nagy pillanatokról, átszervezésekről, személyi hírekről netán olykor még vízügyes humorról is.

A szerkesztőbizottság a döntést kommentár nélkül tudomásul vette. Reméljük, hogy a szűkített költségvetéssel átvészeli a nehéz időket a lap és hasznos segítőtársa maradhat az igazgatóság dolgozóinak.

T.L.

A Magyar Vízkútőrök

Egyesületének ülése

Február 13-án megtartotta első ülését a Magyar Vízkútőrök Egyesületének vezetősége.

A közel egész napos program felvetéseiből kiderült, hogy sok még a megválaszolatlan kérdés a tavaly december 8-án alakult közösség jövőbeli munkájával kapcsolatban, ezeket tehát gyorsan tisztázni kell.

Jó alkalom lesz erre a március 27-28-ára tervezett közgyűlés, melyre lényegesen több vállalkozót vár el a vezetőség, mint

amennyi az alakuló ülésen megjelent.

Az első napot - közelebről a péntek délutánt - Dunaújvárosban töltjük majd el, közös dolgozásokon vitatkozva, este pedig baráti találkozón veszünk részt. Másnap reggel a közeli Mezőfalvára utazunk, az Aquafilter Kft. telephelyére, ahol fúróberendezéseket és hasznos műszereket mutat be vendéglátónk, valamint az egész eseményt szponzoráló Simon és Társa Kft.

Barabás Imre

Közgyűlést és szakmai bemutatót

tartott a Magyar Vízkútúrók

Egyesülete

Tavaly decemberi megalapítását követően 1992. március 27-28-án Dunaújvárosban megtartotta első közgyűlését és szakmai bemutatóját a Magyar Vízkútúrók Egyesülete. Nem tudom, hogy az ország minden részéből meghívott kollegák milyen reményekkel és elvárásokkal indultak el erre a tanácskozásra, nekem őszintén szólva a február 13-i intézőbizottsági ülés vitája után voltak kétségeim az ott elhangzottak végrehajthatóságával kapcsolatban.

Megérkezésünk után némi nehézség adódott a megbeszélés helyének váratlan áthelyezése miatt, de végülis csak félórás késésben voltunk, amikor Berke István elnök megnyitotta az ülést, felsorolva a napirendi pontokat és előadójukat. Ezután egy tagtársunk kérésére jogtanácsosunk, dr. Síposné dr. Bence Zita röviden elmondta a jelenlevőknek, mi is történt december 8-án (sokan nem tudtak ottlenni), illetve az akkor kidolgozott alapszabállyal kapcsolatban milyen kifogások merültek fel a cégbíróságon, majd dr. Balásházy László, a KHVM felszín alatti vizekkel foglalkozó szakembere kapott szót.

- Nagyon örülünk a minisztériumban az egyesület megalapításának, jó lenne, ha ez a szervezet a kivitelezői minőséget garantálni tudná, különösen egy ilyen „rejtett” szakmánál, mint az önké. Így talán csökkenhetne végre a felszín alatti vizek elszennyezése is - kezdte beszédét, majd szólt azokról a rendeletekről, illetve a velük kapcsolatban várható változásokról, melyek a kivitelezői jogosultság kérdésével foglalkoznak.

Azelhangzottakból nekünk vízügyeseknek az a legfontosabb, hogy a Vízgazdálkodási Intézet megszűntével az igazgatóságoknak kell felmérni az iparendélyért folyamodó vállalkozók és kisiparosok szakmai, felszerelésbeni alkalmasságát, majd a javaslati anyagot az OVF-be kell küldeni, ahol az engedélyt kiadják.

Előadása végén felhívta az egyesület kivitelező tagjainak figyelmét arra, hogy - igazodva az EK szokásokhoz - rövidesen kötelezettségüké kívánják tenni a vízföldtani naplók készítését is, melynek tartalmi követelményrendszerét jelenleg áll kidolgozás alatt. Az új Vízügyi Törvény megjelente után egyébként számítani kell a hatósági engedélyezési eljárás megváltoztatására is.

- Tervezzen bárki, aki arra felkészült, és vállalja is a tervéért a felelősséget! Nem jó, ha ezt a felelősséget a hatóság viseli.

Berke István az egyesület nevében köszönetet mondott az erkölcsi támogatásért, különösen pedig a kilátásba helyezett megtiszteltetésért: a minisztérium a jövőben a mi előzetes véleményünket is kikéri majd törvényalkotó munkája során.

A következő hozzászóló Simon Lajos, az Aquafilter Kft. vezetője volt, aki az összes szabvány felülvizsgálatának szükségességét vetette fel, különös tekintettel azokon nyugat-európai megfelelőire.

Balásházy László válaszában leszögezte, hogy a kormányzat az összes szabványt felül kívánja vizsgáltatni, és az az előzetes elképzelés, hogy az újabból is csak az lesz kötelező, amelyekre ezt külön meghatározzák. A többség műszaki irányelv lesz, ami csak akkor válik kötelezővé, ha a hatóság azt előírja. A vázolt hatalmas munka elvégzésére egyébként a kormányzati szakértőket rendel ki a Szabványügyi Hivatal mellé.

- Tényleg jó lenne már valami változás, mert a hatósági munka a mai állapotában túlságosan nehézkes számunkra - zárta le a témát Berke István, majd Balogh Szabó Miklós vezetőségi tagot, a

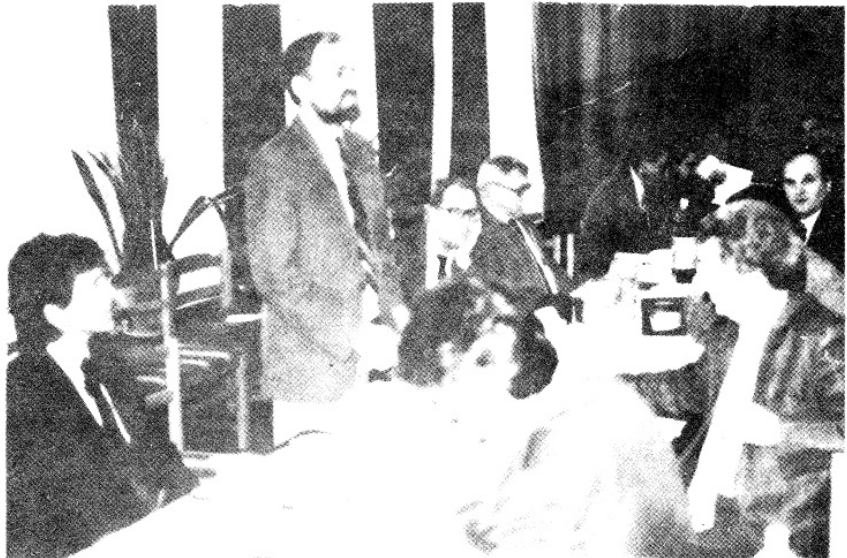
Videoton dolgozóját szólította fel előadásának megtartására.

A következő félórában megismerkedhettünk az Aquafilter Kft.-nél készülő szűrőszerkezetek tulajdonságaival, illetve ezen szűrők kitudó szereplésével a gyáráriás új kútjainak fúrása során. A téma kulcsszavai: nagy beömlő felület, kiemelkedő vízhozamok, a szokottnál jóval kevesebb kompresszorzási idő, gazdaságosság.

A nem is titkoltan reklám-célú tájékoztató után új tagok felvétele következett: Berke István egyenként szólította fel őket, majd a rövid bemutatkozás után elnökünk vállalta az egyik ajánló szerepét. Mivel az alapszabály szerint ehhez két fő kell, Simon Lajos állt fel, és a következőket mondta: - A jelölteket többségében ismerem, régi kollegáim, vevőim, vállalom tehát a másik ajánló szerepét. A szavazás előtt gyors számolás - határozatképesek vagyunk - semmi akadály nem volt tehát az új jelentkezők felvételének.

Az utolsó, de egyben talán a

(Folytatás a 4. oldalon)

Közgyűlést és szakmai bemutatót tartott a Magyar Vízkútőrök Egyesülete

(Folytatás a 3. oldalról)
legfontosabb napirendi pont Opra István (VIKUV) előadása volt, melyben változta a vezetés álláspontját a tagok minőségének szükségességéről, lehetőségéről, majd bemutatta az e célt szolgáló adatlapot.

Néhány perc alatt beigazolódtak előzetes kétségeim, hiszen amindenki érdekébe vágó, meglehetősen szubjektív, és adott esetben kellemetlen következményekkel járó adatlapot általános támadás, kritika érte.

Kezdődött az egész a vízügyi záradékkal, amit pedig pontosan azért javasoltam beírni az intézőbizottsági ülésen, mert egy kút megfelelőségének elbírálása egyedül a műszaki adatok alapján lehetetlen, az eredményt bele kell helyezni az adott földtani környezetbe, amit viszont területükért felelős vízügyi geológusok ismernek leginkább.

Néhány az ellenérvekből: több olyan vízügyi geológust láttunk már, akinek a hozzáértésében kételkedünk, ne bíráljanak el ők minket; milyen alapon menjünk oda a vízügyesekhez beírni a záradékot, nekik ez többletmunka, amire nem kötelezhetjük őket; mi lesz azzal, akinek az adatlapjait, munkáját nem találja jónak az egyesület, megbélyegezzük, kizárjuk egymást a saját egyesületünkben stb. Felvetődött az is, hogy bírálja el a kivitelezők munkáját a megrendelő: ha átveszi a kutat elégedett, ha nem, az a kontármunka kritikája. Más a Vízigeknek adta volna a szerepet: ha egy igazgatóság kiadja az üze-

melési engedélyt egy kútra, lényegében megadta a „vízügyi záradékot” is.

A naivitás eme megtestesülései után e sorok írója állt fel, és a következő előterjesztést tette: - Eddig csak a „nagykutak” minőségével foglalkoztunk, most a lakossági kiskutak minőségének ellenőrzéséről szeretnék szólni. Igazgatóságunk évek óta elemzi ezen kutak vízminőségét, így tudjuk, hogy jónéhányuk nemcsak a megcsoportolt rétegből termel, hanem a figyelmen kívül hagyás miatt, „lehúzza” mára talajvizet is. Az összes kút vizének vegyelemzésével kiszűrhetők lennének azok az iparosok, akiknek kútjával ez gyakran megesik. Területünk egyik fő kiskút készítője, a Szlávik család most tervezi egy olyan terepi gyorslabor felállítását, mellyel minden kútjuk vizét bevizsgálják, de ezt a szolgáltatást felajánlják a többi alföldi iparosnak is.

A vita tovább folyt, végül az adatlap visszakerült a vezetés asztalára átdolgozás céljából, a közösség pedig fehér asztalhoz ült egy baráti munkavacsorára.

Másnap, azaz szombaton délelőtt már könnyedebb volt a program: a szakmai napot Mezőfalván töltöttük az Aquafilter Kft. telephelyén, ahol fűróberendezésekből és kútvizsgáló eszközökből rendeztek kiállítást, de megtekinthető volt a szűrőgyártó üzem is. Jó ezeknek az eszközöknek - gondolhatta mindenki - ők legalább saját magukat minősítik felhasználásuk során...

Barabás Imre

Amit a vízkészlet-használati díjról tudni kell

A Vízügyi Alapról szóló 2/1992. (I.6.) Korm. rendelet a vízkészlethasználati díjra (továbbiakban: VKHD) vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtása újabb feladatokat jelent igazgatóságunk számára és szoros együttműködést kíván - a vízgazdálkodási osztály koordinálása mellett - az érintett osztályok között (vízgazdálkodási osztály, vízrendezési, vízhasznosítási és társulati osztály, hatósági osztály).

A VKHD az ország felszíni és felszínalatti vízkészleteinek használatbavételéért, annak használója által fizetendő összeg. A VKHD-t a vízjogi engedélyben leköötött vízmennyiség után vízjogi engedélyenként és ezen belül vízkészlet-kategóriánként az engedélyes fogja kiszámítani és a Vízügyi Alap javára megküldeni. Amennyiben a számítás alapjául szolgáló paraméterek nem elég konkrétak - az engedélyes számára kedvezőtlenül - a legnagyobb körülményszorzóval, ill. mennyiséggel kell figyelembe vennünk. Ennek elkerülése érdekében levélben hívjuk fel a vízhasználók figyelmét arra, hogy az üzemeltetési engedélyeket vizsgálják felül. A rendelet szerinti vízmennyiségi igény és a vízhasználati jelleg rögzítése céljából. A vizsgálat alapján meg kell kérniük az engedélyes módosítását, ill. visszavonását, esetleg szüneteltetését. A levél melléklete-

ként megküldjük a VKHD és pótdíjszámítási adatlapokat, a kitöltési útmutatót és az érvényben lévő üzemeltetési engedélyek listáját. A Környezetvédelmi Felügyelőség általános érvényű szakhatósági állásfoglalást adott azokhoz az engedélymódosításokhoz, amelyekre a fentiek miatt kerül sor.

A termelőknek az 1992. évi VKHD számítási adatlapokat az engedélyes rendezése után, a módosított engedély alapján - a rendelet szerinti módon és időben - kitöltve kell igazgatóságunknak visszaküldeniük. Igazgatóságunk az adatlapok, a helyszíni ellenőrzések és a rendelkezésre álló egyéb adatok alapján ellenőrzi a VKHD, ill. a pótdíj kiszámítását és a kötelezettség szerinti befizetését. Amennyiben az igénybe vett víz mennyisége a vízjogi engedélyben meghatározott éves vízmennyiségét 10 százalékkal meghaladja, a többlet vízmennyiség után az engedélyes 200 százalékos pótdíjat köteles fizetni. Nem kell VKHD-t fizetni az évi 500 köbmétert meg nem haladó, valamint a tűzvízellátás és polgári védelmi készenléti célokat szolgáló vízmennyiség után.

A témához kapcsolódóan készséggel állunk a vízhasználók rendelkezésére felvilágosítással, ill. szakértői tevékenység biztosításával.

Virágné Kiss Edit